

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **O. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

I. Soud ukládá žalovanému Ministerstvu vnitra, aby vydalo rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu č.j. OAM-2167/TP-2011 a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 8 171,- Kč, k rukám zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 25. 1. 2013 se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

K meritu věci žalobkyně uvedla, že dne 27. 2. 2012 vydal odvolací správní orgán rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 7. 2011, č.j. OAM-2167-12/TP-2011 a věc vrátil tomuto správnímu orgánu k novému projednání. Předmětem posouzení je žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.

Žalobkyně dále poukázala na ust. § 71 odst. 1 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), článek 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a rovněž ust. § 6 odst. 1 správního řádu, dle něhož vyřizuje správní orgán věci bez zbytečných průtahů.

Protože žalovaný nepostupoval bezodkladně a byl ve věci nečinný, podala žalobkyně návrh na opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, avšak do současnosti o návrhu nebylo rozhodnuto.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 19. 3. 2013 mj. uvedl, že s žalobou nesouhlasí, neboť nebyl a není nečinný. Odvolací správní orgán vydal dne 27. 2. 2012

rozhodnutí, jímž rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Následně provedl správní orgán prvního stupně úkony, jimiž dále šetřil a prováděl dokazování ve věci žádosti žalobkyně. Tyto úkony jsou zdokumentovány ve správním spise.

Závěrem žalovaný uvedl, že v současné době se spisový materiál nachází u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců z důvodu šetření odvolání žalobkyně ve věci podané námitky podjatosti úřední osoby.

Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

Dne 25. 7. 2011 bylo vydáno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky č.j. OAM-2167-12/TP-2011, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.

Dne 8. 11. 2011 podala žalobkyně odvolání.

Dne 27. 2. 2012 vydalo Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutí č.j. MV-116718-6/SO-2011, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc byla tomuto správnímu orgánu vrácena k dalšímu projednání.

Dne 5. 4. 2012 vydal správní orgán I. stupně výzvu k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu, kterou ji vyzval k doplnění o doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území a to ve lhůtě 14 dnů.

Přípisem ze dne 5. 4. 2012 požádal správní orgán I. stupně Policii ČR o pobytovou kontrolu.

Přípisem ze dne 5. 4. 2012 požádal správní orgán I. stupně o informace Ministerstvo školství ohledně studia na Ukrajinském gymnáziu v Praze o.p. s.

Dne 3. 5. 2012 vydal správní orgán I. stupně usnesení o přerušení řízení do doby předložení dokladu o zajištění finančních prostředků k trvalému pobytu.

Přípisem ze dne 22. 7. 2012 vyrozuměl vydal správní orgán I. stupně žalobkyni o pokračování řízení.

Dne 11. 7. 2012 byl správnímu orgánu I. stupně doručen přípis – odstranění vad žádosti, kdy žalobkyně učinila jeho součástí listiny dokládající skutečnosti rozhodné pro rozhodnutí o její žádosti.

Dne 25. 7. 2012 vydal správní orgán I. stupně výzvu k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu, kterou ji vyzval k doplnění o doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území a to ve lhůtě 10 dnů s tím, že dosud předložené doklady nesplňují zákonem stanovené požadavky.

Přípisem ze dne 30. 7. 2012 oznámila žalobkyně správnímu orgánu, že její zastoupení přebírá Mgr. Petr Václavek.

Přípisem ze dne 19. 8. 2012 požádal správní orgán I. stupně Policii ČR o pobytovou kontrolu.

Přípisem ze dne 30. 8. 2012 uplatnila žalobkyně stížnost proti postupu správního orgánu dle § 175 odst. 1 správního řádu.

Přípisem ze dne 25. 9. 2012 sdělila Policie ČR správnímu orgánu I. stupně výsledky provedeného šetření.

Usnesením ze dne 7. 11. 2012, č.j. OAM-2167-37/TP-2011 rozhodl žalovaný o stížnosti žalobkyně tak, že úřední osoba Bc. E. M. není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci správního řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu.

Dne 30. 1. 2013 vydalo Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců „Opatření proti nečinnosti“, kterým přikázala žalovanému rozhodnout ve věci řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území ČR do 30 dnů od doručení tohoto opatření.

Dne 29. 5. 2013 vydalo Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutí č.j. MV-9281-6/SO-2013, kterým zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2012, č.j. OAM-2167-37/TP-2011 o stížnosti žalobkyně.

U jednání dne 5. 6. 2013 a dne 19. 6. 2013 zástupce žalobce setrval na podané žalobě a zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalovaný řádně jednal do té doby než žalobkyně podala námitku podjatosti. Do vydání rozhodnutí o námitce podjatosti neměl správní orgán prvního stupně k dispozici správní spis a nemohl rozhodnout. Po vrácení správního spisu je připraven ve věci vydat žalobou požadované rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobu v řízení podle ust. § 79 - 81 s. ř. s. a rozhodl dle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. a to na základě skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí. Oba účastníci shodně uvedli, že ke dni 19. června 2013 dosud nebylo vydáno žalobou požadované rozhodnutí.

Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou a to z následujících důvodů:

Podle § 79 odst. 1 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*

Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*

Rozhodující tedy je skutkový stav ke dni 19. 6. 2013 a ten je takový, že dosud nebylo vydáno žalobou požadované rozhodnutí. Zástupkyně žalovaného při jednání výslovně uvedla, že žalovaný je připraven vydat rozhodnutí ve věci, avšak napřed bylo třeba s konečnou platností vyřešit žalobkyní vznesenou námitku podjatosti úřední osoby.

Soud sice neshledal nečinnost správního orgánu do doby podání stížnosti žalobkyně dne 30. 8. 2012 (v níž vznesla námitku podjatosti úřední osoby), avšak neztotožnil se s žalovaným, že vydání žalobou požadovaného rozhodnutí bránila nutnost vyřešení vznesené námitky.

Podle § 74 odst. 1 věta druhá správního řádu *rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek.*

Podle § 76 odst. 5 věta druhá správního řádu *odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek.*

Z § 14 odst. 2 věta třetí správního řádu vyplývá, že o námitce podjatosti se rozhoduje usnesením.

Z citované právní úpravy je evidentní, že odvolání proti usnesení o námitce podjatosti nemá odkladný účinek a takové usnesení je předběžně vykonatelné.

Z toho plyne, že odvolání podané proti usnesení o námitce podjatosti nebrání správnímu orgánu v pokračování v řízení. Současně žalovanému nebrání ve vydání rozhodnutí žádná další překážka (což plyne z obsahu správního spisu i z vlastního vyjádření zástupkyně žalované při jednání u soudu). Žalovanému tak nebrání ve vydání rozhodnutí žádné překážky a jeho vyčkávání na konečné vyřešení námitky podjatosti není oprávněné.

Závěr, který soud učinil, odpovídá též judikatuře Nejvyššího správního soudu týkající se případu po právní stránce podobného, kdy se jednalo o usnesení o ustanovení opatrovníka a kdy byla rovněž řešena shodná otázka předběžné vykonatelnosti usnesení a povinnosti řídit se takovým usnesením za situace, kdy bylo napadeno odvoláním Nejvyšší správní soud konstatoval, že *účinky usnesení správního orgánu o ustanovení opatrovníka nastávají již okamžikem doručení tohoto usnesení opatrovníkovi, neboť jde o rozhodnutí předběžně vykonatelné (§ 74 odst. 1, § 76 odst. 5 a § 32 odst. 5 správního řádu z roku 2004). Ustanovený opatrovník je tedy povinen konat jako zástupce účastníka řízení již od okamžiku doručení usnesení o ustanovení opatrovníka, a to i tehdy, pokud se proti tomuto rozhodnutí posléze odvolal* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 147/2008-95, www.nssoud.cz).

Lze konstatovat, že i Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců shledala v rozhodnutí „Opatření proti nečinnosti“, že se správní orgán dopustil nečinnosti. Soud v tomto smyslu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č.j. 2 Ans 14/2012-41.

Soud uzavírá, že žaloba je důvodná, a proto v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodnil § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně, která byla ve věci úspěšná, má právo na náhradu nákladů řízení.

Přiznaná náhrada nákladů řízení sestává ze soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a dále z nákladů na zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání před soudem dne 5. 6. 2013 – § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, včetně DPH ve výši 21%. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za zastoupení před soudem při jednání dne 19. 6. 2013, neboť jednání tohoto dne se konalo proto, že žaloba vykazovala vadu, pro níž muselo být jednání konané dne 5. 6. 2013 odročeno.

Náklady na zastoupení advokátem by dle právě provedeného výpočtu činily 12 342,- Kč, soud však dospěl k závěru, že zde existují důvody toliko pro částečné přiznání náhrady nákladů řízení.

Při úvaze o výši náhrady nákladů řízení soud přihlédl k § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Z § 60 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že přiznat lze náklady řízení účelně vynaložené. Tomuto závěru koresponduje § 60 odst. 7 soudního řádu správního, které umožňuje zohlednit konkrétní okolnosti konkrétního případu, aniž by byl soud nucen mechanicky vycházet z jednotlivých úkonů, učiněných zástupcem účastníka řízení. Stejně tak i z obsahu advokátního tarifu, který stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn, lze dovodit, že výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje.

Soudu je z vlastní rozhodovací činnosti známo, že ve věci nečinnosti Ministerstva vnitra, resp. Ministerstva vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, je advokátní kancelář Čechovský & Václavek a partn. činná také přinejmenším v řadě desítek dalších řízení (namátkou sp. zn. 3A 76/2011, 3A 166/2011, 3A 189/2011, 3A 209/2011, 3A 227/2011, 3A 34/2012 atd.). Z obsahu žalob vyplývá, že jsou prakticky shodné a liší se jen v identifikačních údajích v úvodní rubrice, kde je specifikována konkrétní věc, ve vlastním obsahu žaloby se pak liší nanejvýše daty a číslu jednacími vztahujícími se ke konkrétnímu řízení. V některých žalobách pak absentují i tyto identifikátory a bez přiložených listin (rozhodnutí v prvním stupni, odvolání, návrh na opatření proti nečinnosti apod.) by ani nemohlo být zjištěno, v kterém konkrétním řízení je nečinnost správnímu orgánu vytýkána. Je tedy zřejmé, že „obtížnost“ poskytnuté právní služby se v jednotlivých žalobách omezuje nanejvýše na označení věci, v níž je nečinnost žalovaného tvrzena, jinak jsou žaloby obsahově velmi podobné, formulářové. Právě tuto skutečnost je dle názoru soudu třeba považovat za důvod zvláštního zřetele hodný podle § 60 odst. 7 s. ř. s, který opravňuje soud rozhodnout, že se účastníkovi řízení náhrada nákladů řízení zčásti nepřiznává.

Proto soud rozhodl o zkrácení odměny za zastoupení advokátem na jednu polovinu, tedy na 6 171,- Kč.

Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 8 171,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. června 2013

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu